

ความหมายของทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย

ทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย หมายถึง ความสามารถของเด็กปฐมวัยตั้งแต่วัยแรกเกิดจนถึง 5 ขวบ ที่ได้รับการพัฒนาส่งเสริมในการปรับตัวและมีพฤติกรรมด้านความคิด ความสามารถในการแสดงออกอย่างเหมาะสม สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ สร้างสรรค์และมีความสุข

ความสำคัญของทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย

ทักษะชีวิตสำหรับเด็กปฐมวัย สรุปได้เป็น 2 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. ความสำคัญต่อตัวเด็ก มีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัย ดังนี้

- ช่วยให้เด็กรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและรับรู้ในคุณค่าของตนเอง
- ช่วยให้เด็กแสดงอารมณ์ในทางที่เหมาะสม
- ช่วยให้เด็กแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- ช่วยให้เด็กยอมรับในความแตกต่าง
- ช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมสังคมทางบวก

2. ความสำคัญต่อสังคมเด็กปฐมวัย มีความสำคัญต่อสังคมดังนี้

- ทำให้สังคมเกิดความสงบสุข
- ทำให้สังคมเข้มแข็งมีภูมิคุ้มกัน
- ช่วยให้สังคมเจริญก้าวหน้า

หลักการ แนวคิดของนักทฤษฎีทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย

กีเซล (Gesell)

- พัฒนาการของเด็กเป็นไปอย่างมีแบบแผน และเป็นขั้นตอน เด็กควรพัฒนาไปตามธรรมชาติ ไม่ควรเร่งหรือบังคับ
- การเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นจากการ เคลื่อนไหว การใช้ภาษา การปรับตัวเข้ากับ บุคคลรอบข้าง

การปฏิบัติการพัฒนาเด็ก

- จัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
- ให้เด็กได้เล่นกลางแจ้ง
- จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ฝึกการใช้มือและ ประสาทสัมผัสมือกับตา
- จัดกิจกรรมให้เด็กได้ฟัง ได้พูดท่องคำคล้องจอง ร้องเพลง ฟังนิทาน
- จัด ให้เด็กทำกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่ม

ฟรอยด์ (Freud)

ประสบการณ์ในวัยเด็กส่งผลต่อ บุคลิกภาพ ของคนเราเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ หาก เด็กไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ จะเกิด อាកาการชะงัก พฤติกรรมถดถอย คับข้อง ใจส่งผลต่อ พัฒนาการของเด็ก

การปฏิบัติการพัฒนาเด็ก

- ครูเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งการแสดงออก ทำทิวาจา
- จัดกิจกรรมเป็นขั้นตอน จากง่ายไปหายาก
- จัดสิ่งแวดล้อมที่บ้านและโรงเรียนเพื่อส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก

อีริคสัน (Erikson)

- ถ้าเด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เด็กพอใจ ประสบผลสำเร็จ เด็กจะมองโลก ในแง่ดี มีความเชื่อมั่นและไว้วางใจผู้อื่น
- ถ้าเด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ไม่พอใจจะ มองโลก ในแง่ร้าย ขาดความเชื่อมั่น ในตนเองและไม่ไว้วางใจผู้อื่น

การปฏิบัติการพัฒนาเด็ก

- จัดกิจกรรมให้เด็กได้ประสบผลสำเร็จ ฟัง พื่อใจต่อสภาพแวดล้อมของห้องเรียน เพื่อน ครู
- จัดบรรยากาศในห้องเรียน ให้เด็กมี โอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อสภาพ แวดล้อม ครูและเพื่อน ๆ

ปิแยจท์ (Piaget)

- พัฒนาการทางด้านเซอวี่ปัญญาของเด็กเกิดจากการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเด็ก มีการรับรู้จากสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา และมีการปรับขยายประสบการณ์เดิม ความคิดและความเข้าใจให้ขยายมากขึ้น
- พัฒนาการของเด็กปฐมวัย (0 – 6 ปี)

1. ชั้นประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหววัย 0 – 2 ปี เด็กเรียนรู้ทุกอย่างทางประสาทสัมผัสทุกด้าน
2. ชั้นความคิดก่อนปฏิบัติการวัย 2 – 6 ปี เริ่มเรียนภาษาพูดและภาษาท่าทาง ในการสื่อสารยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง คิดหาเหตุผลไม่ได้จัดหมวดหมู่ได้ตามเกณฑ์ของตนเอง

การปฏิบัติการพัฒนาเด็ก

- จัดกิจกรรมให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัส ทั้ง 5
- จัดให้เด็กฝึกฝนทักษะ การสังเกต การจำแนก เปรียบเทียบ
- จัดกิจกรรมให้เด็กมีโอกาสดูหาเหตุผลเลือก และตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง
- จัดให้เด็กได้เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัว ไปสู่เรื่องไกลตัว และมีลักษณะที่เป็นรูปธรรม

ดิวี่ (Dewey) เชื่อว่า เด็กเรียนรู้โดยการกระทำ

การปฏิบัติการพัฒนาเด็ก

- จัดกิจกรรมให้เด็กได้ประสบผลสำเร็จพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อน ครู
- จัดบรรยากาศในห้องเรียน ให้เด็กมีโอกาสร่วมปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อสภาพแวดล้อม ครูและเพื่อน ๆ

สกินเนอร์ (Skinner) • ถ้าเด็กได้รับการชมเชย และประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรม เด็กสนใจที่ทำต่อไป

- เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ไม่มีใครเหมือนใคร

• ถ้าเด็กได้รับการชมเชย และประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรม เด็กสนใจที่ทำต่อไป

- เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ไม่มีใครเหมือนใคร

การปฏิบัติการพัฒนาเด็ก

เปสตาลอสซี (Pestalozzi)

- ความรักเป็นพื้นฐานสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาเด็ก ทั้งด้านร่างกายและสติปัญญา
- เด็กแต่ละคนแตกต่างกัน ทั้งด้านความสนใจความต้องการ และระดับความสามารถในการเรียน

การปฏิบัติการพัฒนาเด็ก

จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อม ให้ความรักให้เวลา และให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์

- เพรอบเบล (Froebel) ควรส่งเสริมพัฒนาการตามธรรมชาติของเด็กด้วยการกระตุ้นให้เกิดความคิด
- สร้างสรรค์อย่างเสรี

- การเล่นเป็นการทำงานและการเรียนรู้ของเด็ก
- การปฏิบัติการพัฒนาเด็ก

จัดกิจกรรมเรียนรู้ผ่านการเล่นอย่างเสรี

ความหมายของการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่าง โรงเรียน บ้าน และชุมชน

บ้าน คือ เป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ให้ความรัก ความอบอุ่น ความปลอดภัย เป็นศูนย์รวมของสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่จะใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุขและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

โรงเรียน คือ สถานที่สำหรับฝึกสอนนักเรียน ภายใต้การดูแลของครูหรืออาจารย์

ชุมชน คือ กลุ่มคนที่มาอยู่รวมกัน ในเขตหรือบริเวณเดียวกันที่แน่นอน มีวิถีการดำเนินชีวิตคล้ายกัน มีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันอยู่ภายใต้กฎระเบียบกฎเกณฑ์เดียวกัน

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียน บ้านและชุมชน

ถือเป็นบทบาทที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินการประสานงานกับองค์กรในชุมชน เพราะบ้านเป็นสถาบันแรกในการปลูกฝังบุคลิกภาพ และวางพื้นฐานของพัฒนาการด้านต่างๆ ขณะเดียวกันเมื่อเด็กเติบโตขึ้น สถาบันมีหน้าในการพัฒนาเด็กต่อบ้าน ดังนั้น พ่อแม่ผู้ปกครอง และครูปฐมวัย รวมทั้งองค์กรต่างๆ จึงต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อร่วมมือในการอบรมเลี้ยงดู

เพื่อความเข้าใจที่ดีต่อกัน โดยมีครูปฐมวัย ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานกิจกรรม ซึ่งจะช่วยให้พ่อแม่ผู้ปกครอง เข้าใจสภาพการศึกษา อบรม ของเด็ก ในขณะที่อยู่ใน โรงเรียนปฐมวัยที่ให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ทั้งที่บ้านและโรงเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เด็กมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

ประโยชน์ของการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่าง โรงเรียน บ้าน และชุมชน

1. สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ผู้ปกครองและชุมชน
2. สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ปกครองชุมชน และครู ในการให้การศึกษาเด็กปฐมวัย
3. สร้างความตระหนักให้ทุกภาคส่วน ในชุมชนที่มีบทบาทหน้าที่ร่วมกัน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน
4. พัฒนาแนวคิดการทำงานแบบบูรณาการ ซึ่งเป็นความจริงของสังคมที่ไม่ได้แยกส่วน ทุกฝ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน
5. เพื่อการเอื้ออำนวยประสาน ประโยชน์ ซึ่งกันและกัน ทั้งบุคคล สถานที่และอุปกรณ์

สมาชิกในกลุ่มที่15

1.นางสารีประห์ ยูโซะ รหัส001

2.นางสาวนอร์ฮาดีนีย์ ทะเลิ่ง รหัส020

3.นางสาวกาญจนา บินอ่าว รหัส021

4.นางชูไฮดา อับดุลมายิ รหัส022

5.นางแวยาเราะห์ ดอเลาะ 023

6.นางสาวอาอีตะ เจะมุซอ 054

